

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CATE, SARA

Vreau mai mult / Sara Cate. - București : Midnight Books,
2026

ISBN 978-630-6546-39-8
821.111

Traducător: **Alexandru Botea**
Redactor: **Odilia Roșianu**
Grafician copertă: **Dacian Neagu**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

GIVE ME MORE

Copyright © 2022 by Sara Cate
All rights reserved.

© Midnight Books 2026, pentru prezenta ediție
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Midnight Books

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București
Comenzi și informații:
Telefon: 031-433.50.68
E-mail: office@bookzone.ro
www.bookzone.ro

SARA CATE

**VREAU
MAI MULT**

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2026

**Regula numărul 1:
Când nu poți să fii a treia roată la căruță,
fă sex în trei.**

Drake

Sunt o canalie nenorocită. Știu, e un termen demodat, dar nu mă dau deloc în vânt după variantele moderne. Playboy. Curvar. Futangiu.

Sunt genul de tip care se plimbă din pat în pat. Nu-mi fac relații și nu suport ideea de angajament. Le-am înșelat pe toate tipele cu care am stat într-o relație mai mult de câteva săptămâni – de mai multe ori. Prima a fost iubita mea din liceu, al cărei nume nici măcar nu mi-l mai amintesc, și n-am înșelat-o oricum, ci cu cea mai bună prietenă a ei... la numai câteva ore după ce-și pierduse virginitatea cu mine.

V-am zis. Sunt o canalie.

Nu mă mândresc cu asta. Nu cred că mă face un om bun și nici nu sunt vreun dobitoc care se laudă cu ce-a făcut. Dar asta sunt. Îmi place sexul și, da, respect toate femeile cu care ajung în pat, dar n-am niciun interes să le cunosc. Putem să ne simțim bine împreună și apoi să ne vedem fiecare de drum. În felul ăsta, nimeni nu e rănit.

Așa că nu-i de mirare că, atunci când cel mai bun prieten al meu mi-a propus să mă ocup de renovările noului lui club de sex, i-am spus „Mă bag, ce dracu!” Mi-am deschis singur drumul spre paradis. Ajuns, în sfârșit, în floarea vârstei, așa ar trebui să-mi trăiesc restul zilelor. La clubul Salacious nu trebuie să-mi bat capul cu parteneri care vor promisiuni și dragoste până la adânci

bătrâneți. Pot să fac sex cât vreau. Pot să fiu pervers cât vreau. Cu oricine vreau – femei sau bărbați.

Și uite așa am ajuns aici. Cu două buze minunate în jurul penisului meu, în timp ce o brunetă minionă îmi călărește fața. Geme cât o țin bojocii de parcă ar fi posedată, în timp ce-și freacă clitorisul de limba mea. Sunt la două secunde distanță de a-mi scoate penisul din gura prietenei ei ca să i-l îndes în schimb ăsteilalte pe gât și s-o fac să tacă.

Inițial, voiam s-o las să termine prima, dar observ c-o ia pe arătură, așa c-o dau la o parte și înlocuiesc buzele tipei care mi-o suga cu buzele ei. Nu-i primul lor rodeo... se vede de la o poștă.

Îți dai seama imediat când cineva face sex în trei pentru prima dată după felul în care se împleticește în mișcări, de parcă n-ar ști unde să se așeze când schimbăm pozițiile sau ce să facă cu ceea ce au. Dar fetele astea două sunt unse cu toate alifile. Mi-am dat seama de asta când tipa mai tăcută s-a băgat cu fața între cracii prietenei ei cu o asemenea poftă de-ai fi zis că participă la un concurs de mâncat plăcinte.

Și, totuși, cum naiba am ajuns aici?

Ei bine, tehnic vorbind, am ajuns în casa asta închiriată din Phoenix ieri după-amiază, împreună cu Hunter și Isabel.

Dar, ca să fiu mai specific, am aterizat aici, în raiul pizdelor, după ce prietenii mei cei mai buni, amintiți mai sus, au decis să mă lase baltă ca să-și serbeze aniversarea ieșind în oraș, rămânând de unul singur să pescuiesc, într-un club din zonă, niște păpușele cu care să-mi înfrumusețez salteaua din dormitor. Din câte se vede, m-am descurcat de minune.

Adică... nu e ca și cum aș fi vrut să petrec aniversarea lor alături de ei. Nici măcar nu e aniversarea căsniciei lor, ci aniversarea a zece ani de când sunt împreună.

Cine naiba mai sărbătorește așa ceva după ce își pune pirostriile?

Nu știi de ce pare că aș fi frustrat, pentru că nu sunt absolut deloc. Vreau să spun că... sunt pe cale să-mi dau drumul în gâtul unei puștoaice de douăzeci și doi de ani. Ce motive aș avea să mă plâng?

Oricum, să fii a treia roată la căruță cu ăștia doi devine obositor. Practic, am fost a treia roată la căruță în toți cei zece ani de când sunt împreună. Să mă ia dracu', am fost de față chiar și în ziua în care s-au cunoscut. Îmi amintesc și azi chipul ca lovit de trăsnet al prietenului meu cel mai bun când a dat cu ochii de roșcata aia timidă cu ochelari, care traversa strada cu brațele doldora de cărți.

Am fost de față și după aceea. L-am văzut pe Hunter cum și-a pus viața în ordine. Cum, pentru ea, și-a găsit un job. Cum, pentru ea, a urcat pe scara succesului corporatist. Cum, pentru ea, a devenit patron de club.

Dacă aș fi fost și eu genul de bărbat care se cumințește lângă o fată frumoasă, poate că aș fi luat-o pe un drum separat de al lor, dar din moment ce n-am fost niciodată un astfel de tip, mă tratează ca pe copilul lor mult prea iubit, în vârstă de treizeci și patru de ani, ținându-mă pe lângă ei de sărbători, aniversări și, bineînțeles, vacanțe.

Nu e ca și cum mă bag de unul singur în viețile lor, dar ei sunt tot ce am. Ei sunt singura mea familie.

Și nu știi bine de ce, dar exact când mă gândesc la asta, îmi dau drumul adânc în gâtul tipei gălăgioase, care stă și îngHITE totul ca o fetiță cuminte. Nici nu-s sigur că vreuna dintre ele și-a dat drumul, dar cum penisul meu se pleoștește după o asemenea luptă, mă prăbușesc pe saltea și le las să se satisfacă reciproc.

Aproape că ațipesc în starea aia de epuizare care te copleșește după orgasm, când aud ușa de la intrare deschizându-se. Disting câteva șoapte și ceva mișcare prin casa micuță în care suntem cazați, apoi aud ușa dormitorului prietenilor mei închizându-se în capătul holului.

Și atunci simt cum mă apasă ceva pe piept.

— N-ai terminat, nu-i așa? întrebă tipa mai tăcută.

— Lasă-mă un minut să-mi trag suflitul, drăguțo.

Oftez și mă întind pe spate cât timp tipa cu cercel în nas – cred că numele ei începe cu K – urcă pe mine plimbându-și săruturile de-a lungul trupului meu. Deja îmi mângâie penisul, încercând să-l readucă la viață.

Femeie, pe bune, acum! Abia au trecut cinci minute. Ai auzit de perioada refractară?

Și apoi, un geamăt subțire răsună în depărtare, iar eu mă încordez. Un simplu perete de rigips separă dormitorul meu de al prietenilor mei, și înțeleg imediat cât de subțire e pentru că o aud pe Isabel gemând din nou.

— Uite-l cum se trezește, exclamă tipa văzând cum penisul meu se întărește sub mângâierile ei entuziaste.

Cealaltă zace lângă noi, semi-adormită după orgasm.

— Pare că cei de alături se distrează de minune, spune cea somnoroasă în clipa când patul lor începe să lovească peretele de rigips într-un ritm lent și apăsător.

— Poate ar trebui să-i întrebăm dacă ne primesc și pe noi. Să ne distrăm cum trebuie, sugerează tipa care se joacă cu penisul meu.

— Trăncănești cam mult.

O întorc și apuc un prezervativ de pe noptieră. Mi-l pun pe penisul țepăn ca o buturugă și ascult cum și-o trag cei mai buni prieteni ai mei, în camera de alături, în timp ce plonjez cu toată forța în tipa îngenuncheată din fața mea. Scoate un țipăt gutural, așa că-mi înfig mâna în părul ei, o trag mai aproape și-i șoptesc la ureche:

— Mai tare.

Iar ea țipă mai tare, dar nu destul cât să acopere sunetele din camera de alături. Sunetele pe care n-ar trebui să le aud, la care n-ar trebui să mă gândesc, și nici să mă excite.

Regula numărul 2:

Puțină competiție nu strică nimănui.

Isabel

Soțul meu pare nefericit. De fapt, retrag ce-am spus. Pare fericit, având în vedere că știe cum să afișeze un zâmbet de fațadă și să joace teatru pentru mine, atunci când e nevoie. Dar eu simt lucrurile astea. Le văd. Văd privirile alea subtile, pline de regret și melancolie de pe fața lui.

— Ești sigur că-ți place friptura? întreb.

— Da, iubito. Îmi place la nebunie.

Întinde mâna peste masă și mă prinde de degete, mângâindu-mi ușor încheieturile. Îi zâmbesc.

Nu sunt genul de femeie care să fie devotată ideii de a fi o soție bună, așa cum o definește societatea. Nici măcar nu știu ce înseamnă asta. Când eram mai tânără, uram ideea de căsătorie. Simplul gând de a-mi dedica viața unei singure relații mi se părea irațional și înfricoșător. Cum aș putea să promit unui bărbat c-o să-l iubesc numai pe el pentru tot restul vieții? Cum ar putea cineva să facă o astfel de promisiune? De parcă am putea prezice viitorul. De parcă vreunul dintre noi ar ști ce ne aduce ziua de mâine.

Dar apoi l-am întâlnit pe Hunter Scott.

Hunter face ca iubirea să pară ușoară. Mă adoră, mă face să fiu mai bună, mă încurajează, mă inspiră și mă face să mă îndrăgostesc din nou de el în fiecare zi.

Așa că, firește, îmi doresc să simtă și el aceeași fericire pe care mi-o dăruiește de fiecare dată când e lângă

mine. Dar după felul în care își răsucește verigheta pe deget și își mușcă buza de jos, în timp ce se holbează în gol la paharul cu vin roșu, îmi dau seama că se-ntâmplă ceva.

— Oare ar fi trebuit să-l invităm și pe el? întreb.

Ridică privirea spre mine.

— Nu. E aniversarea noastră și înțelege și el asta. Și, în plus, sunt sigur că și-a găsit deja pe cineva cu care să și-o tragă.

Imagina asta stârnește în mine o senzație de disconfort profund și mă văd nevoită să înghit în sec. Drake e bărbat în toată firea, e singur și arată de milioane. Poate să facă orice vrea. Dar oare chiar are de gând să se fută pe toată durata călătoriei noastre? Sunt sigură că nu ajută prea mult nici faptul că vom vizita patru cluburi de sex în timpul deplasării noastre în interes de serviciu, cu iz de mini-vacanță. Mă simt de parcă am merge cu copilul nostru într-o excursie la Disneyland.

Mi-l imaginez pe Drake purtând o șapcă cu urechi negre ca ale lui Mickey Mouse și cu numele lui brodat pe spatele ei și schițez un zâmbet.

— Ce e amuzant?

— Nimic. Mă întrebam doar de ce l-am luat tocmai pe Drake în excursia asta. Sunt șanse mari să-l pierdem pe drum.

— Așa face mereu când plecăm în vacanță, zice Hunter râzând.

— După atâta timp ar trebui să știm că nu e o idee bună să împărțim cazarea cu el, adaug eu pe un ton jucăuș.

— Ar trebui, într-adevăr.

Îmi strânge ușor degetele.

— Știi ceva... ar fi trebuit să-l invităm la cină. La urma urmei, a fost de față în ziua în care ne-am cunoscut.